

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (ósma izba)

z dnia 9 lutego 2017 r. *

Wzór wspólnotowy — Zgłoszenie wzorów wspólnotowych przedstawiających kubki — Pojęcie „przedstawienia umożliwiającego odtwarzanie” — Niedokładność przedstawienia w odniesieniu do zakresu żądanej ochrony — Odmowa usunięcia nieprawidłowości — Odmowa uznania daty zgłoszenia — Artykuły 36 i 46 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Artykuł 4 ust. 1 lit. e) i art. 10 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 2245/2002

W sprawie T-16/16

Mast-Jägermeister SE, z siedzibą w Wolfenbüttel (Niemcy), reprezentowana przez adwokatów H.S. Schrammeka, C. Drzymallę, S. Risthausa oraz J. Engberdinga,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), reprezentowanemu przez S. Hannego, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

mającej za przedmiot skargę na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 listopada 2015 r. (sprawa R 1842/2015-3), dotyczącą zgłoszeń kubków jako wzorów wspólnotowych,

SĄD (ósma izba),

w składzie: A.M. Collins, prezes izby, R. Barents (sprawozdawca) i J. Passer, sędziowie,

sekretarz: E. Coulon,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 19 stycznia 2016 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 4 kwietnia 2016 r.,

uwzględnwszy, że w terminie trzech tygodni od dnia powiadomienia stron postępowania głównego o zamknięciu pisemnego etapu postępowania nie wpłynął żaden wniosek o wyznaczenie rozprawy, i postanowiwszy, na podstawie art. 106 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem, orzec w przedmiocie skargi bez przeprowadzenia części ustnej postępowania,

wydaje następujący

* Język postępowania: niemiecki.

Wyrok

Ramy prawne

- 1 Artykuł 36 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. 2002, L 3, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 13, t. 27, s. 142), ze zmianami, zatytułowany „Warunki, jakie muszą spełniać zgłoszenia”, stanowi:

„1. Wniosek o rejestrację wzoru wspólnotowego zawiera:

- a) wniosek o rejestrację;
- b) informacje identyfikujące zgłaszającego;
- c) przedstawienie wzoru umożliwiające jego odtwarzanie[; j]ednakże jeżeli przedmiotem zgłoszenia jest wzór dwuwymiarowy, a zgłoszenie zawiera wniosek o odroczenie publikacji zgodnie z art. 50, przedstawienie wzoru może zastąpić próbką.

2. Ponadto zgłoszenie musi zawierać wskazanie produktów, w których wzór ma być zawarty lub zastosowany.

3. Dodatkowo zgłoszenie może zawierać:

- a) opis wyjaśniający przedstawienie wzoru lub próbkę;
- b) wniosek o odroczenie publikacji rejestracji zgodnie z art. 50;
- c) dane pełnomocnika, jeżeli zgłaszający takiego wyznaczył;
- d) klasyfikację produktów, w których wzór ma być zawarty lub stosowany, według klas;
- e) wymienienie twórcy lub zespołu twórców lub oświadczenie na odpowiedzialność zgłaszającego, że twórca lub zespół twórców zrezygnował z prawa wymienienia.

4. Wraz ze zgłoszeniem należy uiścić opłatę za rejestrację i publikację. Jeżeli złożono wniosek o odroczenie zgodnie z ust. 3 lit. b), opłata za odroczenie publikacji zastępuje opłatę za publikację.

5. Zgłoszenie musi spełniać wymogi zawarte w rozporządzeniu wykonawczym.

6. Informacje, o których mowa w ust. 2 i w ust. 3 lit. a) i d), nie naruszają ochrony wzoru jako takiego”.

- 2 Tytuł V rozporządzenia nr 6/2002, zatytułowany „Postępowanie rejestracyjne”, składa się z art. 45–50.

- 3 Artykuł 45 wspomnianego rozporządzenia, zatytułowany „Badanie wymogów formalnych zgłoszenia”, stanowi:

„1. [EUIPO] bada, czy zgłoszenie spełnia warunki przyznania daty zgłoszenia, zgodnie z art. 36 ust. 1.

2. [EUIPO] bada, czy:

- a) zgłoszenie spełnia pozostałe warunki zgodnie z art. 36 ust. 2, 3, 4 i 5, zaś w przypadku zgłoszenia zbiorowego z art. 37 ust. 1 i 2;

- b) zgłoszenie spełnia wymogi formalne ustanowione w rozporządzeniu wykonawczym w art. 36 i 37;
- c) spełnione są wymogi art. 77 ust. 2;
- d) spełnione są wymogi dotyczące zastrzeżenia pierwszeństwa, jeżeli zastrzega się pierwszeństwo.

3. Szczegóły badania zgłoszenia pod względem wymogów formalnych określone są w rozporządzeniu wykonawczym”.

- 4 Artykuł 46 rozporządzenia nr 6/2002, zatytułowany „Braki możliwe do usunięcia”, stanowi:

„1. W przypadku gdy podczas badania według art. 45 [EUIPO] stwierdзи braki, które mogą zostać usunięte, wzywa zgłaszającego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie.

2. Jeżeli braki dotyczą warunków określonych w art. 36 ust. 1 i zgłaszający wykona wezwanie [EUIPO] w wyznaczonym terminie, [EUIPO] uznaje za datę dokonania zgłoszenia datę, w której usunięto braki. Jeżeli braki nie zostaną usunięte w wyznaczonym terminie, zgłoszenia nie uważa się za zgłoszenie zarejestrowanego wzoru wspólnotowego.

3. Jeżeli braki dotyczą warunków określonych w art. 45 ust. 2 [lit.] a), b) i c) wraz z uiszczaniem opłat [w tym uiszczenia opłat,] i zgłaszający zrealizuje wezwanie [EUIPO] w wyznaczonym terminie, [EUIPO] uznaje za datę dokonania zgłoszenia datę, w której pierwotnie dokonano zgłoszenia. Jeżeli braki lub zwłoka w płatności nie zostaną usunięte w wyznaczonym terminie, [EUIPO] odrzuca zgłoszenie.

4. Jeżeli braki dotyczą warunków określonych w art. 45 ust. 2 [lit.] d) i nie zostaną one usunięte w wyznaczonym terminie, powoduje to utratę prawa pierwszeństwa dla zgłoszenia”.

- 5 Artykuł 47 rozporządzenia nr 6/2002, zatytułowany „Podstawy odmowy rejestracji”, stanowi:

„1. Jeżeli [EUIPO] przy badaniu zgodnie art. 45 stwierdзи, że wzór, dla którego wniesiono o ochronę:

- a) nie odpowiada definicji według art. 3 lit. a); lub
- b) jest sprzeczny z porządkiem publicznym lub przyjętymi dobrymi obyczajami,

wtedy odmawia rejestracji.

2. Nie można odmówić rejestracji, jeżeli zgłaszający nie miał możliwości wycofania [zgłoszenia] lub dokonania zmian w zgłoszeniu lub przedstawienia swojego stanowiska”.

- 6 Artykuł 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2245/2002 z dnia 21 października 2002 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 6/2002 (Dz.U. 2002, L 341, s. 28 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 13, t. 31, s. 14), zatytułowany „Przedstawienie wzoru”, w ust. 1 lit. e) stanowi:

„1. Przedstawienie wzoru składa się z fotograficznego lub innego graficznego odtworzenia wzoru w kolorze czarno-białym lub w barwie. Przy tym należy spełniać następujące wymogi:

[...]

- e) wzór odtwarza się na neutralnym tle i nie należy go retuszować tuszem lub korekcyjnym fluidem; p]owinien mieć on taką jakość, aby możliwe było wyraźne rozróżnienie wszystkich szczegółów przedmiotu, dla którego żądana jest ochrona, oraz aby, do celów wpisu do rejestru wzorów wspólnotowych, [...] można go pomniejszać lub powiększać do wymiaru nie większego niż 8 cm na 16 cm dla każdego rzutu [...].”
- 7 Artykuł 10 rozporządzenia nr 2245/2002, zatytułowany „Badanie wymogów dla przyznania daty zgłoszenia i wymogów formalnych”, w ust. 1 i 2 stanowi:

„1. [EUIPO] powiadamia zgłaszającego o odmowie przyznania daty zgłoszenia, jeżeli zgłoszenie nie zawiera:

- a) wniosku o rejestrację wzoru jako zarejestrowanego wzoru wspólnotowego;
- b) danych identyfikujących zgłaszającego;
- c) przedstawienia wzoru na podstawie art. 4 ust. 1 lit. d) i e) lub, jeżeli ma to zastosowanie, próbki.

2. Jeżeli w terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia braki określone w ust. 1 zostaną usunięte, datę, w której braki zostały usunięte, uznaje się za datę zgłoszenia.

Jeżeli przed upływem tego terminu braki nie zostaną usunięte, zgłoszenie nie będzie traktowane jako zgłoszenie wzoru wspólnotowego. Wszelkie już wniesione opłaty podlegają zwrotowi”.

Okoliczności powstania sporu

- 8 W dniu 17 kwietnia 2015 r. skarżąca, Mast-Jägermeister SE, dokonała w Urzędzie Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) zgłoszeń wzorów wspólnotowych na podstawie rozporządzenia nr 6/2002.
- 9 Wzory, dla których wystąpiono o rejestrację, są następujące:
- wzór wspólnotowy nr 2683615-0001: [niejawne]¹;
 - wzór wspólnotowy nr 2683615-0002: [niejawne].
- 10 Produkty, dla których dokonano zgłoszeń, to „kubki” należące do klasy 07.01 w rozumieniu Porozumienia z Locarno ustanawiającego międzynarodową klasyfikację wzorów przemysłowych z dnia 8 października 1968 r., ze zmianami.
- 11 W pierwszym sprawozdaniu z badania sporządzonym w dniu 17 kwietnia 2015 r. ekspert powiadomił skarżącą, że w odniesieniu do wspomnianych w pkt 9 powyżej wzorów wskazanie produktu, a mianowicie „kubków”, o których ochronę wystąpiono, nie odpowiada przedłożonym przedstawieniom ze względu na to, że na tych ostatnich przedstawieniach wskazano także butelki. Zaproponował zatem skarżącej dodanie do dwóch wzorów wskazania „butelek” należących do klasy 09.01 w rozumieniu porozumienia z Locarno. Ekspert dodał, że w zakresie, w jakim produkty „kubki” i „butelki” należą do różnych klas, zgłoszenie zbiorowe należy podzielić. Uściślił, że w wypadku nieusunięcia braków w wyznaczonym terminie zgłoszenie zostanie odrzucone.

1 — Nieujawnione, poufne informacje.

- 12 Pismem z dnia 21 kwietnia 2015 r. skarżąca odpowiedziała, że nie wnosi o ochronę w odniesieniu do ukazanych w przedstawieniach butelek, w związku z czym proponuje uściślenie wskazania produktów w następujący sposób: „Kubki do picia jako pojemniki na butelkę, która stanowi ich część”. Skarżąca dodała, że klasa 07.01 porozumienia z Locarno także wydaje się być właściwa dla tego wskazania.
- 13 W drugim sprawozdaniu z badania z dnia 25 czerwca 2015 r. ekspert odpowiedział, że po otrzymaniu pisma z dnia 21 kwietnia 2015 r. i po rozmowie telefonicznej, którą odbył ze skarżącą, jest jasne, iż skarżąca nie wnosi o udzielenie ochrony w odniesieniu do butelek. Niemniej zdaniem eksperta butelki te są wyraźnie widoczne na przedstawieniach, a ponowne badanie wskazuje, że w zgłoszeniach nie zawarto przedstawień zgodnych z art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 2245/2002. Ekspert stwierdził zatem, że ze względu na ukazanie butelek nie widać wyraźnie cech, w odniesieniu do których wniesiono o ochronę. Dodał, że można usunąć te braki, przedkładając nowe przedstawienia, w których wskazane cechy zostałyby określone za pomocą kropkowanych linii lub kolorowych obramowań. Ekspert uściślił, że nie można uznać żadnej daty zgłoszeń do chwili usunięcia braków. Wskazał, że jeśli w wyznaczonym terminie braki zostaną usunięte, data przedłożenia nowych przedstawień zostanie uznana jako data zgłoszenia, lecz w wypadku braku takiego przedłożenia zgłoszenia zostaną uznane za niedokonane.
- 14 Pismem z dnia 14 lipca 2015 r. skarżąca odpowiedziała, że przesłanki uznania daty zgłoszenia są spełnione, ponieważ w przedłożonych przedstawieniach ukazano wzory na neutralnym tle. Uściśliła ona, że art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 2245/2002 odnosi się do jakości przedstawień, a nie do ich zawartości. Nie przedłożyła więc nowych przedstawień.
- 15 W trzecim sprawozdaniu z badania z dnia 16 lipca 2015 r. ekspert wskazał, że podtrzymuje sprawozdanie z badania z dnia 25 czerwca 2015 r., ponieważ w przedstawieniach ukazano kubek i butelkę.
- 16 Pismem z dnia 21 sierpnia 2015 r. skarżąca, odnosząc się do przeprowadzonej z ekspertem rozmowy telefonicznej, odpowiedziała, że nie rozumie, dlaczego datę zgłoszenia można utrzymać w wypadku dodania wskazania produktu lub podzielenia zgłoszenia zbiorowego, lecz nie w odniesieniu do przedłożonych początkowo przedstawień. Skarżąca wniosła o przyjęcie decyzji mogącej stanowić przedmiot zaskarżenia, na wypadek gdyby nie uchylono decyzji eksperta.
- 17 W czwartym sprawozdaniu z badania z dnia 24 sierpnia 2015 r. ekspert powiadomił skarżącą, że można usunąć braki w zgłoszeniach albo poprzez przedłożenie nowych przedstawień, albo poprzez dodanie wskazania „butelki” i podzielenie zgłoszenia zbiorowego.
- 18 Pismem z dnia 28 sierpnia 2015 r. skarżąca wniosła o przyjęcie decyzji mogącej stanowić przedmiot zaskarżenia.
- 19 W decyzji z dnia 31 sierpnia 2015 r. ekspert wskazał, że skarżąca nie usunęła braków zgłoszeń, ponieważ nie zatwierdziła sprawozdania z badania. Zgodnie z art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 i art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 2245/2002 stwierdził on, że wskazane w pkt 9 powyżej zgłoszenia wzorów nie zostały uznane za zgłoszenia wzorów wspólnotowych, w związku z czym nie można uznać żadnej daty zgłoszenia. Ponadto nakazał zwrot uiszczonej kwoty opłaty.
- 20 W dniu 15 września 2015 r. skarżąca odwołała się, na podstawie art. 55–60 rozporządzenia nr 6/2002, od decyzji eksperta do EUIPO.
- 21 Decyzją z dnia 17 listopada 2015 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”) Trzecia Izba Odwoławcza EUIPO potwierdziła – w pkt 15 tej zaskarżonej decyzji – że wspomniane w pkt 9 powyżej dwa wzory nie umożliwiają określenia, czy o ochronę wniesiono w odniesieniu do kubka, butelki czy też ich kombinacji. W pkt 16 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza uściśliła, że przedstawienie, które zgodnie z art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002 należy przedłożyć wraz ze zgłoszeniem, służy do

identyfikacji wzoru, o którego ochronę wniesiono, i stanowi przesłankę uznania daty zgłoszenia, zgodnie z art. 38 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia. Data zgłoszenia rozstrzyga o starszeństwie zarejestrowanego wzoru: nowość i cechy są określane poprzez odniesienie się do wcześniejszych wzorów ujawnionych przed datą zgłoszenia. Izba Odwoławcza dodała, że zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 2245/2002 przedstawienie powinno umożliwiać wyraźne rozróżnienie wszystkich szczegółów, dla których żądana jest ochrona.

- 22 W pkt 17 i 18 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza dodała, że twierdzenie, zgodnie z którym przedmiot ochrony dokonanych zgłoszeń wynika wyraźnie z przedstawień, jest niezgodne z oświadczeniem samej skarżącej, a także że jej propozycja wskazania rozpatrywanych produktów nie może usunąć braków przedstawienia wzorów, ponieważ nie można się posłużyć tym przedstawieniem w celu określenia zakresu ochrony.
- 23 Wreszcie w pkt 22 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza stwierdziła, że ekspert naruszył wskazany w art. 62 rozporządzenia nr 6/2002 obowiązek uzasadnienia. Jej zdaniem uzasadnieniem stwierdzenia, zgodnie z którym zgłoszeń nie uznaje się za zgłoszenia wzoru wspólnotowego, są bowiem braki przedłożonych przedstawień – zgodnie z art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 w związku z art. 36 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia i z art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 2245/2002 – a nie brak zgody skarżącej ze sprawozdaniami z badania eksperta.

Żądania stron

- 24 Skarżąca wnosi do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
 - określenie dnia 17 kwietnia 2015 r. jako daty zgłoszenia wzorów nr 2683615-0001 i nr 2683615-0002;
 - obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu odwoławczym.
- 25 EUIPO wnosi do Sądu o:
- oddalenie skargi;
 - obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

W przedmiocie dopuszczalności drugiego żądania skarżącej

- 26 EUIPO wnosi o stwierdzenie niedopuszczalności drugiego żądania skarżącej, a mianowicie mającego na celu określenie daty zgłoszenia spornych wzorów na dzień 17 kwietnia 2015 r., ponieważ chodzi o nakaz, a Sąd nie może wydawać nakazów.
- 27 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z utrwalonym orzecnictwem w ramach skargi wniesionej do sądu Unii na decyzję izby odwoławczej EUIPO na mocy art. 61 ust. 6 rozporządzenia nr 6/2002 EUIPO jest zobowiązane do podjęcia niezbędnych środków w celu zastosowania się do wyroku wspomnianego sądu. A zatem Sąd nie powinien kierować do EUIPO nakazu [zob. analogicznie wyrok z dnia 20 stycznia 2010 r., Nokia/OHIM – Medion (LIFE BLOG), T-460/07, EU:T:2010:18, pkt 18 i przytoczone tam orzecznictwo].

28 Z powyższego wynika, że żądanie drugie jest niedopuszczalne.

Co do istoty

29 Skarżąca podnosi dwa zarzuty. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 45 i 46 rozporządzenia nr 6/2002 w związku z art. 36 wspomnianego rozporządzenia, i zarzut drugi, dotyczący naruszenia prawa do obrony.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 45 i 46 rozporządzenia nr 6/2002 w związku z art. 36 wspomnianego rozporządzenia

30 Skarżąca twierdzi, że przedstawienia wzorów mają jakość umożliwiającą odtworzenie. Zgodnie bowiem z art. 4 ust. 1 lit. d) i e) rozporządzenia nr 2245/2002 są one ukazane na neutralnym tle, nie były retuszowane tuszem lub korekcyjnym fluidem i mają jakość umożliwiającą wyraźne odróżnienie wszystkich szczegółów przedmiotu, dla którego wniesiono o ochronę, oraz jego pomniejszenie lub powiększenie. Zdaniem skarżącej jedynie powyższe wymogi wskazano w prawie Unii. Odmowa określenia przez Izbę Odwoławczą daty zgłoszenia ze względu na to, że przedstawienia nie umożliwiają ustalenia, czy o ochronę wniesiono dla kubka, butelki lub ich kombinacji, jest błędna w zakresie, w jakim kwestia ta może ewentualnie powstać jedynie w ramach postępowania dotyczącego stwierdzenia naruszenia, lecz nie stoi na przeszkodzie określeniu daty zgłoszenia. Ponadto rozumowanie Izby Odwoławczej można by ewentualnie uwzględnić w odniesieniu do możliwości rejestracji wzoru. Zdaniem skarżącej w art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002 i w art. 10 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 2245/2002 w związku z art. 4 ust. 1 lit. e) tego ostatniego rozporządzenia określono wymogi wyłącznie w odniesieniu do jakości przedstawienia wzoru, a nie w odniesieniu do jego zawartości. Ogólna systematyka art. 45 i 46 rozporządzenia nr 6/2002 przemawia na rzecz okoliczności, iż należy uznać datę zgłoszenia w odniesieniu do dokonanych przez skarżącą zgłoszeń.

31 W tym względzie zgodnie z utrwalonym orzecznictwem przy dokonywaniu wykładni przepisu prawa Unii należy brać pod uwagę nie tylko jego brzmienie, lecz także cele realizowane przez regulację, której stanowi on część (wyroki: z dnia 29 stycznia 2009 r., Petrosian, C-19/08, EU:C:2009:41, pkt 34; z dnia 3 października 2013 r., Lundberg, C-317/12, EU:C:2013:631, pkt 19).

32 Należy przypomnieć, że art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002, do którego odsyłają art. 45 ust. 1 i art. 46 ust. 2 tego rozporządzenia, stanowi, że zgłoszenie powinno zawierać „przedstawienie wzoru umożliwiające odtwarzanie”. W przepisie tym nie uściślono jednak przesłanek, które powinny zostać spełnione, aby takie przedstawienie mogło zostać uznane za „umożliwiające odtwarzanie”. W art. 36 ust. 5 rozporządzenia nr 6/2002 dodano natomiast, że zgłoszenie powinno spełniać przesłanki określone w rozporządzeniu wykonawczym, w niniejszym wypadku w rozporządzeniu nr 2245/2002.

33 W tym kontekście w art. 10 rozporządzenia nr 2245/2002 ustanowiono przesłanki określenia daty zgłoszenia, przewidując, że EUIPO powiadamia zgłaszającego, iż nie można przyznać daty zgłoszenia, gdy zgłoszenie nie zawiera w szczególności przedstawienia wzoru zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. e) wspomnianego rozporządzenia.

34 W tym ostatnim przepisie uściślono, że przedstawienie wzoru składa się z fotograficznego lub innego graficznego odtworzenia wzoru w kolorze czarno-białym lub w barwie. Wspomniany wzór odtwarza się na neutralnym tle i nie należy go retuszować tuszem lub korekcyjnym fluidem. Wzór ten powinien mieć jakość umożliwiającą wyraźne odróżnienie szczegółów przedmiotu, dla którego wniesiono o ochronę. W art. 10 rozporządzenia nr 2245/2002 wskazano terminy, w jakich należy usunąć braki.

- 35 Z systematyki rozporządzenia nr 6/2002 wynika, że procedura badania wzorów obejmuje dwa aspekty: w pierwszej kolejności EUIPO powinno określić, po pierwsze, czy przedmiot zgłoszenia odpowiada definicji wzoru [art. 3 lit. a) i art. 47 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 6/2002], oraz po drugie, czy wzór jest sprzeczny z porządkiem publicznym lub z dobrymi obyczajami [art. 47 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002]. Takie zgłoszenie – jeśli nie zostanie cofnięte lub zmienione – może jedynie zostać odrzucone po wysłuchaniu uwag zgłaszającego (art. 47 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002).
- 36 W drugiej kolejności po stwierdzeniu przez EUIPO, że zgłoszenie dotyczy wzoru i że nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym lub z dobrymi obyczajami, zgodnie z art. 45 rozporządzenia nr 6/2002 EUIPO powinno rozpatrzyć w szczególności, czy wspomniane zgłoszenie spełnia obligatoryjne przesłanki określone w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 (wniosek o rejestrację, informacje identyfikujące zgłaszającego, przedstawienie wzoru umożliwiające odtwarzanie) i w art. 36 ust. 2 wspomnianego rozporządzenia (wskazanie produktów), a także w danym wypadku fakultatywne przesłanki określone w art. 36 ust. 3 (opis wyjaśniający przedstawienie wzoru lub próbkę, wniosek o odroczenie publikacji rejestracji, dane pełnomocnika, jeżeli zgłaszający takiego wyznaczył, klasyfikację produktów, wymienienie twórcy lub zespołu twórców).
- 37 Co się tyczy spełnienia wskazanych w pkt 36 powyżej przesłanek, zgodnie z art. 46 rozporządzenia nr 6/2002 można usunąć braki, mając na względzie, iż – jeśli chodzi o wskazane w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 przesłanki – za datę zgłoszenia uznaje się datę, w której zgłaszający usunął nieprawidłowości, podczas gdy – jeśli chodzi o pozostałe przesłanki – w wypadku usunięcia braków utrzymuje się pierwotną datę zgłoszenia. Jeżeli nie usunięto braków, w pierwszym wypadku zgłoszenia nie rozpatruje się jako zgłoszenia, podczas gdy w drugim wypadku zgłoszenie odrzuca się.
- 38 Przedstawienie wzoru nieumożliwiające odtwarzania jest zatem objęte jedynie art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 w ten sposób, że zgłaszający może usunąć nieprawidłowości, jednakże datę zgłoszenia przesuwają do daty, w której usunięto braki. Jeżeli wspomniane braki nie zostaną usunięte w wyznaczonym terminie, zgłoszenia nie uważa się za zgłoszenie wzoru.
- 39 To w świetle powyższych stwierdzeń należy zatem określić, czy – mając na względzie jego brzmienie i ramy, w jakich go zawarto – art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 ma zastosowanie, jak podnosi skarżąca, jedynie do sytuacji, w których przedstawienie spornego wzoru jest „fizycznie” wprowadzające w błąd lub niezrozumiałe, w szczególności ze względu na niską jakość wydruku, czy też stosowanie tego przepisu obejmuje, jak twierdzi EUIPO, niedokładności lub brak pewności lub brak jasności w odniesieniu do przedmiotu ochrony wzoru, o którego rejestrację wystąpiono.
- 40 Należy stwierdzić, że dokonana przez skarżącą wykładnia art. 36 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 6/2002 oraz art. 10 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 2245/2002 w związku z art. 4 ust. 1 lit. e) tego ostatniego rozporządzenia, zgodnie z którą przepis ten stosuje się jedynie do wzorów, w wypadku których sama jakość przedstawienia jest mierna, oczywiście stoi na przeszkodzie systemowi, w ramach którego zamierzono rejestrację wzorów i który wspomniano powyżej.
- 41 W art. 36 rozporządzenia nr 6/2002 – który w ust. 1 lit. c) stanowi, że zgłoszenie wzoru wspólnotowego powinno zawierać przedstawienie tego wzoru umożliwiające odtwarzanie – uściślono bowiem w ust. 5, że zgłoszenie to powinno spełniać określone w rozporządzeniu nr 2245/2002 przesłanki.
- 42 W tym ostatnim rozporządzeniu przewidziano w art. 4 ust. 1 lit. e) – do którego odsyła art. 10 ust. 1 lit. c) wspomnianego rozporządzenia – że wzór powinien w szczególności „mieć [...] taką jakość, aby możliwe było wyraźne rozróżnienie wszystkich szczegółów przedmiotu, dla którego żądana jest ochrona”.

- 43 Twierdząc, że przepis ten odnosi się jedynie do jakości przedstawienia „fizycznego” lub „materialnego”, skarżąca dokonuje częściowego rozpatrzenia – a zatem błędnego – tego przepisu, uwzględniając w odniesieniu do tego przepisu jedynie wyrażenie „taką jakość, aby możliwe było”.
- 44 Natomiast w przepisie tym uściślono, że przedstawienie powinno umożliwić wyraźne rozróżnienie wszystkich szczegółów „przedmiotu, dla którego żądana jest ochrona”.
- 45 Ta część zdania odsyła do wymogu związanego z każdą rejestracją, a mianowicie polegającego na umożliwieniu osobom trzecim jasnego i precyzyjnego określenia wszystkich szczegółów wzoru, co do którego wniesiono o udzielenie ochrony (zob. podobnie i analogicznie wyroki: z dnia 12 grudnia 2002 r., Sieckmann, C-273/00, EU:C:2002:748, pkt 48–52; z dnia 19 czerwca 2012 r., Chartered Institute of Patent Attorneys, C-307/10, EU:C:2012:361, pkt 46–48).
- 46 A zatem przedstawienia, które byłyby niedokładne, nie umożliwiałyby osobom trzecim określenia w sposób jednoznaczny przedmiotu ochrony rozpatrywanego wzoru.
- 47 W tym kontekście należy stwierdzić, że nawet jeśli przedstawienia odnoszą się do więcej niż jednego wzoru, wyjaśnienie jest konieczne nie tylko dla celów zapewnienia pewności prawa osobom trzecim, które powinny dokładnie znać przedmiot wynikającej z wzoru ochrony, lecz także dla celów związanych z rachunkowością w zakresie, w jakim kwota pobieranych przez EUIPO opłat różni się w zależności od liczby klas produktów, których dotyczy dany wzór.
- 48 Skarżąca podnosi jeszcze, że ewentualną nieprawidłowość polegającą na fakcie, iż w przedstawieniach nie ukazano jednego wzoru, lecz dwa, należy rozpatrywać w ramach art. 47 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 6/2002 w związku z art. 3 lit. a) wspomnianego rozporządzenia oraz że taka nieprawidłowość nie może stanowić podstawy odmowy określenia daty zgłoszenia.
- 49 Należy stwierdzić, że argumentację tę można jedynie oddalić w zakresie, w jakim art. 3 lit. a) rozporządzenia nr 6/2002 – do którego odsyła art. 47 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia – dotyczy sytuacji, w której przedstawienia, o którego rejestrację wniesiono, nie można rozpatrzeć jako wzoru w rozumieniu wspomnianego rozporządzenia, ponieważ nie ma ono postaci produktu lub części produktu, a taka sytuacja oczywiście nie zachodzi w niniejszym wypadku.
- 50 Jest bowiem bezsporne, że rozpatrywane przedstawienie odpowiada definicji wzoru, w związku z czym sytuacja ta nie jest objęta art. 47 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 6/2002, jednakże nie umożliwia ono odtwarzania w rozumieniu art. 36 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia, mając na względzie związane z tym przedstawieniem braki objęte art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002. W tym ostatnim przepisie jasno stwierdzono, że jeżeli braki nie zostaną usunięte w wyznaczonym terminie, zgłoszenia nie uważa się za zgłoszenie wzoru.
- 51 Jak słusznie wskazało EUIPO, art. 45 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 6/2002 w związku z art. 36 ust. 5 tego rozporządzenia należy koniecznie interpretować ściśle, aby uniknąć rozbieżnej i sprzecznej wykładni uregulowań, a więc przepisy te nie odsyłają do określonych w art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 2245/2002 wymogów, jak twierdzi skarżąca. Odesłanie do art. 45 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 6/2002 – określone w art. 46 ust. 3 tego rozporządzenia – nie skutkuje tym, że art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 2245/2002 ma jedynie zastosowanie w ramach art. 46 ust. 3 rozporządzenia nr 6/2002. Przeciwnie, to w ramach art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 w związku z art. 36 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia i art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 2245/2002 należy rozpatrzeć tę sytuację, jak słusznie uczyniła to Izba Odwoławcza.
- 52 Artykuł 36 ust. 5 rozporządzenia nr 6/2002 stanowi zatem przepis upoważniający, w ramach rozporządzenia wykonawczego, właściwe organy do uściślenia w szczególności wskazanych art. 36 ust. 1 lit. c) wspomnianego rozporządzenia przesłanek odnoszących się do przedstawienia wzoru, które wskazano właśnie w art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 2245/2002.

53 Wreszcie, co się tyczy argumentu skarżącej opartego na odmiennym stanowisku przyjętym w niemieckim orzecznictwie, argument ten również nie może podać w wątpliwość dokonanej przez Izbę Odwoławczą oceny. Należy bowiem wskazać, że unijny system wzorów jest systemem autonomicznym, na który składa się zbiór reguł, i zmierzającym do osiągnięcia szczególnych dla niego celów, a jego stosowanie jest niezależne od jakiegokolwiek systemu krajowego [zob. analogicznie wyrok z dnia 16 stycznia 2014 r., *Message Management/OHIM – Absacker (ABSACKER of Germany)*, T-304/12, niepublikowany, EU:T:2014:5, pkt 58 i przytoczone tam orzecznictwo].

54 Z powyższego wynika, że zarzut pierwszy należy oddalić.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia prawa do obrony

55 Skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza naruszyła przysługujące jej prawo do obrony, ponieważ zastąpiła swoim uzasadnieniem uzasadnienie eksperta, nie umożliwiając skarżącej przedstawienia stanowiska.

56 Należy wskazać, iż w pkt 22 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza stwierdziła, że ekspert naruszył obowiązek uzasadnienia, ponieważ odniósł się – w celu stwierdzenia, że zgłoszenia nie stanowią zgłoszeń wzorów – nie do art. 46 ust. 2 rozporządzenia nr 6/2002 w związku z art. 36 ust. 1 lit. c) wspomnianego rozporządzenia i art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 2245/2002, lecz do braku zgody skarżącej ze sprawozdaniem z badania, które sporządził ekspert. Ponadto Izba Odwoławcza stwierdziła, że w decyzji eksperta nie zawarto żadnej analizy argumentów skarżącej.

57 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 62 rozporządzenia nr 6/2002 decyzje EUIPO opierają się wyłącznie na podstawach lub materiale dowodowym, co do których strony miały możliwość przedstawiania swoich uwag. W przepisie tym wyrażono, w ramach prawa Unii dotyczącego wzorów, ogólną zasadę ochrony prawa do obrony. Na mocy tej ogólnej zasady prawa Unii adresatom orzeczeń organów publicznych, które w istotny sposób wpływają na ich interesy, powinno się umożliwić należyte przedstawienie ich stanowiska. Prawo do bycia wysłuchanym obejmuje wszystkie okoliczności faktyczne lub prawne, które stanowią podstawę orzeczenia, lecz nie końcowe stanowisko, jakie zamierza przyjąć administracja [zob. wyrok z dnia 27 czerwca 2013 r., *Beifa Group/OHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Przyrządy do pisania)*, T-608/11, niepublikowany, EU:T:2013:334, pkt 42 i przytoczone tam orzecznictwo].

58 Co więcej, zgodnie z art. 62 rozporządzenia nr 6/2002 decyzje EUIPO zawierają określenie podstaw, na których są oparte. Zakres tego obowiązku pokrywa się z zakresem obowiązku ustanowionego na mocy art. 296 TFUE. W tym względzie z utrwalonego orzecznictwa wynika, że obowiązek uzasadnienia decyzji indywidualnych zmierza do osiągnięcia dwójakiego celu: po pierwsze, umożliwienia zainteresowanemu poznania przyczyn, dla których wydano dany akt, w celu przygotowania obrony jego praw, oraz po drugie, umożliwienia sądowi Unii przeprowadzenia kontroli zgodności decyzji z prawem. Kwestię, czy uzasadnienie decyzji spełnia te wymogi, należy oceniać nie tylko w odniesieniu do jej treści, lecz także jej kontekstu oraz wszystkich reguł prawnych regulujących daną dziedzinę [zob. podobnie wyrok z dnia 25 kwietnia 2013 r., *Bell & Ross/OHIM – KIN (Obudowa zegarka)*, T-80/10, niepublikowany, EU:T:2013:214, pkt 37].

59 W niniejszym wypadku należy wskazać, iż jest bezsporne, że ekspert sporządził cztery sprawozdania z badania w dniach 17 kwietnia, 25 czerwca, 16 lipca i 24 sierpnia 2015 r.

60 Z tych różnych sprawozdań, w szczególności ze sprawozdań drugiego i czwartego, wynika wystarczająco i wyraźnie, że ekspert stwierdził, iż zgłoszenia nie są zgodne z art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 i art. 4 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 2245/2002 ze względu na ukazanie butelek w przedstawieniach, co skutkuje tym, że cechy – w odniesieniu do których wniesiono o udzielenie ochrony – nie są wyraźnie widoczne.

- 61 Ponadto w swoich poszczególnych sprawozdaniach ekspert w sposób precyzyjny i szczegółowy wskazał względy, dla których nie może uwzględnić zgłoszeń skarżącej – a mianowicie jednocześnie ukazanie butelki i kubka – udzielając konkretnej odpowiedzi na argumenty skarżącej.
- 62 Z powyższego wynika, że – wbrew temu, co stwierdziła Izba Odwoławcza – zaskarżona decyzja eksperta, rozpatrywana w świetle poszczególnych sprawozdań eksperta, z którymi dokładnie zapoznała się skarżąca, jest wystarczająco uzasadniona (zob. analogicznie wyrok z dnia 24 listopada 2005 r., Niemcy/Komisja, C-506/03, niepublikowany, EU:C:2005:715, pkt 38).
- 63 A zatem Izba Odwoławcza błędnie stwierdziła naruszenie obowiązku uzasadnienia i zastąpiła własnym uzasadnieniem uzasadnienie eksperta, mimo że nie chodziło o zastąpienie uzasadnienia, lecz o całościowe przejęcie takiego samego uzasadnienia jak to, które właśnie przedstawił ekspert w swoich czterech sprawozdaniach.
- 64 Z powyższego wynika, że w każdym wypadku skarżąca nie może twierdzić, iż przysługujące jej prawo do obrony zostało naruszone przez Izbę Odwoławczą w zakresie, w jakim – wbrew temu, co twierdzi skarżąca – w zawartym w zaskarżonej decyzji uzasadnieniu w całości przejęto uzasadnienie przedstawione jej przez eksperta w ramach toczącego się przed nim postępowania.
- 65 Z powyższego wynika, że należy oddalić zarzut drugi, a także skargę w całości.

W przedmiocie kosztów

- 66 Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 134 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę. Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy – zgodnie z żądaniem EUIPO – obciążyć ją kosztami postępowania.

Z powyższych względów

SĄD (ósma izba)

orzeka, co następuje:

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Mast-Jägermeister SE zostaje obciążona kosztami postępowania.

Collins

Barents

Passer

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 9 lutego 2017 r.

Podpisy